

ПРОТОКОЛ

№ 3767

гр. София, 19.10.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 29 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Тодорова

Съдебни Елена Г. Коларова

заседатели: Елиана Н. Захариева

при участието на секретаря Радка Ив. Г.ева
и прокурора С. Хр. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Мирослава Тодорова Наказателно дело от общ характер № 20221100203037 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ Д. В. Т., редовно призован, се явява, със защитника си адв. Е. М..

ПОДСЪДИМИЯТ К. А. В., редовно призован, се явява заедно със защитника си адв. К. С..

ПОДСЪДИМИЯТ Ц. М. П., редовно призован, се явява със защитниците си адв. И. Н. и адв. Г. В..

АДВ. В. съобщава за адв. М. П., че по същото време има служебен ангажимент по друго дело

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

РАЗЯСНЯВА правата и правните възможности на подсъдимите в разпоредителното заседание и в съдебната фаза на наказателния процес.

ПОДСЪДИМИЯТ Д. Т.: Разбирам правата си. Получил съм обвинителния акт и разпореденето на съдията-докладчик преди повече от 7 дни. Запознат съм с тях. Ще ме защитава адв. М.. Няма да правя отводи.

ПОДСЪДИМИЯТ К. В.: Разбирам правата си. Получил съм обвинителния акт и разпореждането на съдията-докладчик преди повече от 7 дни. Запознат съм с тях. Ще ме защитава адв. С.. Няма да правя отводи.

ПОДСЪДИМИЯТ Ц. П.: Разбирам правата си. Получил съм обвинителния акт и разпореждането на съдията-докладчик преди повече от 7 дни. Запознат съм с тях. Ще ме защитават адв.Н., адв. В. и адв. П.. Няма да правя отводи.

АДВ. В.: Като защитник на обвиняемия П. ще направим искане за отвод на така определения прокурор по делото - прокурор Х..

На основание чл. 47, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 2 от НПК правя пред Вас искане за отвеждане на прокурор Х. от участие в настоящото дело, поради негово предубедено отношение и считаме същия за заинтересован пряко или косвено от изхода на делото.

АДВ. Н.: Госпожо Председател, от 10:00 часа имам заседание във Върховен съд, там подсъдимият е с доживотна присъда. Ще се върна веднага, след като приключа. Колегата ще си направи искането.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Съгласен съм адв. Н. да излезе от залата.

АДВ. В.: Ще направя кратка ретроспекция. Още с разпореждане от 05.03.2021 г., преди приблизително 18 месеца, беше насрочено разпоредително заседание по настоящия внесен обвинителен акт, макар и не в същото съдържание, именно от прокурор Х.. С потвърдено определение, както на СПнС, така и с определение на Апелативния СПнС, беше потвърдено допуснато съществено процесуално нарушение, а именно при невлязло в сила постановление за частично прекратяване на том 3 от явните материали, прокурор Х. внася обвинителния акт, който е в съществено нарушение на ръководните указания Тълкувателно Решение № 2 от 2002 г.

Считам, че от една страна с тези действия на прокурор Х. се показват явно незачитане на процесуалните правила и искряща заинтересованост от негова страна към изхода на делото.

Преди една година по така съществуващият протокол от проведено разпоредително заседание от 02.03.2022 г. беше направено искане за отвеждане на прокурора по делото от защитника на обвиняемия Т. – адв. М.. Същият, в съдържанието на този протокол е отразено, изложи изявления, за според него изложен безпрецедентен натиск от страна на прокурора и прокурор Кънев, касателно свързан с даване на допълнителни обяснения против моя подзащитен П., както и допълнително по негови изявления указване на обвиняемия Т., че следва да се дадат допълнителни обяснения срещу обвиняемия В., тъй

като нямало достатъчно доказателства за обвиняемия В..

Адв. М. посочи, че на тези разговори са присъствали и служители на Дирекция „Вътрешна сигурност“ при МВР. До момента по делото липсват приложени протоколи от извършени процесуално-следствени действия с участието на обвиняемия Т. в сградата на вече закритата Специализирана прокуратура, на които следва да са присъствали служители на „Вътрешна сигурност“ от една страна, а от друга страна, считам, че подобно поведение, направено в съдебно заседание, представлява нарушение и неспазване на законоустановените принципни правила, както в разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от НПК за прилагане на точно и еднакво спрямо всички граждани закони, така и разкриване на обективната истина да се извърши и да се разкрива със средствата и по реда, предвидени в този процесуален кодекс, като всички действия на прокурорите в случая следва винаги да се водят по вътрешно убеждение и да нямат доказателствата предварително определена сила на основание чл. 14, ал. 2 от НПК. Според мен всякога такива нарушения на законоустановените принципи водят до допускане на процесуални нарушения и следва да се иска отвод на прокурора от участие по делото. Допълнително, както се съдържа и в протоколното определение за отвеждане на прокурора по делото от законен състав на СпНС, че след внасяне на обвинителния акт допълнително има и възложена с постановление проверка на приходните органи за извършване на физическото лице, на обвиняемия Т..

Поради това, считам, доколкото следва от професионална гледна точка да защитавам правото на обвиняемия П., че и към момента нашето мнение и позиция не се е променило, както в тогавашното заседание сме потвърдили уважаването на искането за приемане на основателно и моля на тези основания да отведете прокурор Х. от участието по това дело.

АДВ. М.: Уважаема госпожо Председател, във връзка с изявлението на колегата, отново правя искане за отвод на наблюдаващия прокурор по делото Х., който се явява в днешното съдебно заседание. Такова искане съм направил в предходни съдебни заседания пред закритата институция СпНС.

Колегата подчерта моментите, на които съм се спрял тогава, в това съдебно заседание, поддържам ги и към настоящия момент. Само ще отбележа, че към онзи момент на прокурор Х. бе взет отвод по делото, което бе потвърдено от Апелативния СпНС. Впоследствие с оглед промяна на законодателството, делото е подсъдно на настоящия съдебен състав. Считам обаче, че фактите и обстоятелствата, поради които съм поискал отвод на наблюдаващия прокурор, са валидни и към настоящия момент. Същият и във фазата на ДП зае една такава предубедена позиция. Първоначално привличането на моя подзащитен е осъществено без присъствието на негов защитник, въпреки противоречиви негови интереси с останалите обвиняеми по делото. Впоследствие аз встъпих в защитата и бях свидетел на едни извънпроцесуални договорки между прокурор Х. и моят подзащитен, на които нямаше как да се противопоставя законово, тъй като нито се отразяваха в протокола, нито бяха огласени по официален ред. Така наречените договорки, които имаше

между тогава обвиняемият Т. и прокурор Х., както и прокурор Кънев, както и свидетелите К. и Б. си останаха между тях, но тези извънпроцесуални договорки бяха с активното участие на прокурор Х.. Считам за недопустимо човек, който използва извънпроцесуални методи за въздействие върху обвиняемото лице да продължава да участва като наблюдаващ прокурор по това производство.

Не съм сезирал Инспектората на ВСС, не съм сезирал и ВСС, тъй като считам, че тези институции, така или иначе са изпразнени от съдържанието си в задълженията, които са им вменени по закон, но ще Ви помоля да приемете, че наистина прокурор Х. е предубеден във вината на моя подзащитен и неговото участие в това производство е процесуално недопустимо.

АДВ. С.: Аз имам заседанието пред СпНС, подкрепих колегите, въпреки че ние нямаме подобни взаимоотношения с присъстващия в залата прокурор, а това че обвинението е съчинено от страна на прокуратурата е безумно. Предстои да го доказваме в хода на съдебния процес и дали ще е прокурор Х. в залата, на мен ми е все едно. В дадения случай считам, че аргументите на колегите са основателни и това безумно упорстване именно прокурор Х. да влиза по това дело, честно казано не го разбирам. Прокуратурата има достатъчно много професионалисти, които биха могли да защитят, но очевидно други не се хващат да защитават тезата на това обвинение.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, на първо място ще започна с казаното от адв. С.. Аз не упорствам, а аз съм определен за участие в настоящото заседание с резолюция на административния ръководител на СГП. Ако той определи друг прокурор за участие, аз нямам възражения, а и нямам право на такова.

Нямам никакъв личен интерес в това производство, освен моята добросъвестност като обвинител. Аз съм в това производство от самото му начало. Запознат съм с всички процесуално-следствени действия в досъдебната фаза. Аз съм изготвил обвинителния акт и съм го внесъл в СпНС и от тази гледна точка, считам, че е редно аз да го поддържам и пред настоящия състав на СГС.

Що се отнася до твърденията за моята предубеденост, на първо място твърди се от адв. В., че аз съм допуснал процесуално нарушение като съм изготвил и внесъл обвинителен акт по първоначалното наказателно пред общ характер дело пред СпНС, преди да е влязло в сила постановление за частично прекратяване на наказателното производство по отношение на едно от обвиняемите лица Василена Фекирлийска. Аз имах теза защо съм сторил това, тя е формулирана и обоснована, както в разпоредителното заседание по това първоначално образувано НОХД, така и в моя частен протест пред Апелативен СпНС, което не беше уважено. Делото беше върнато, за да изчакам влизане в сила на постановление за частично прекратяване и след влизане в сила изготвих и внесох новия обвинителен акт, по който беше образувано НОХД 2000/2021 г. на СпНС. Действително по това производство аз бях отведен от 10-ти състав, с Председател съдия Андон Миталов.

На първо място обаче, бих искал да отбележа, че Специализирана прокуратура, представлявана от мен, направи обосновано искане за отвод на съдебния състав по основания, които изрично съм посочил в съдебно заседание, като тези основания бяха изтъкнати в моя частен протест за връщане на делото на прокуратурата, което беше извършено през месец ноември 2021 г., не помня точната дата. Основанието, което изтъкнах за отвод на съдебния състав беше свързано с негово изявление по доказателствата по делото, преди да е проведено съдебно следствие. Аз го посочих най-вече с единствена и главна цел, съдът да констатира, че вземайки такава позиция е изразил предубеденост по делото и следва сам да се отведе. Такъв самоотвод нямаше от страна на съдебния състав. Формулирах това искане и в съдебното заседание на 2.03.2022 г. пред 10-ти състав на СпНС, но за моя голяма изненада по становището, което беше изразено от защитниците, на първо място от адв. М., бяха изложени куп обстоятелства, които не се подкрепят по никакъв начин от процесуалните документи, налични в материалите по ДП. Господин М. изрече неща, които за мен се разминават сериозно с истината, всичките бяха сочени като основания за отвод на прокурора и те бяха възприети като такива от 10-ти състав на СпНС, който се произнесе с определение, с което ме отведе от участие по делото. Около четири месеца по-късно самият 10-ти състав най-сетне реши, че е основателно искането на прокурор Х. за отвод на съдебния състав и постанови собствения си отвод от участие в това наказателно производство, т.е. предубеденият съд, преди да се произнесе по искането на прокуратурата за своята предубеденост, е отстранил прокурор по искане на един от защитниците в наказателното производство. По основанията, изложени от адв. М. за искане за моя отвод от участие в производството, аз казах, че всичките не се подкрепят от нито един процесуален документ по делото.

Бих искал на свой ред, аз да изразя становище по тази теза, тъй като не ми беше дадена възможност пред СпНС да взема отношение по искането за моя отвод. Считаю, че е недопустимо страна, в лицето на адв. М. или друг защитник в това наказателно производство, правейки искане за отвод на прокурора да навежда и обстоятелства, които представляват знания за факти по делото, които са ценени, според мен от решаващия съд, а именно 10-ти състав на СпНС като свидетелски показания, защото съдът без да ги сравни с документите по делото ги възприе почти буквално в голямата си част като основание за отвод на прокурора, т.е. за истинно възпроизвеждане на факти, възприети от адв. М.; изявления на неговия подзащитен пред него; факти, които са възприети от него при участието му в наказателното производство в досъдебната му фаза. За мен това са свидетелски показания, съдът ги разгледа като такива и отрази в своето определение за моят отвод.

От тази гледна точка, аз считам, че е недопустимо участието на адв. М. в това наказателно производство, защото разпоредбата на чл. 91, ал. 3, т. 4 от НПК забранява едно лице да съвместява качество на защитник и свидетел по делото.

Моля, първо да отхвърлите искането на защитата за моят отвод от участие в наказателното производство пред настоящия съдебен състав като неоснователно, и на второ

място, да се произнесете с акт по чл. 92 от НПК за отстраняване на адв. М. от делото, като дадете възможност на неговия подзащитен Д. Т. да ангажира друг защитник.

АДВ. М.: Госпожо Председател, за първи път чувам наведено в становището от страна на държавното обвинение, че аз имам друго качество в производството - не като защитник, а като свидетел. Никъде от писмените и гласни материали по делото не е видно аз да съм разпитван като свидетел. Нямам идея защо прокурор Х. ме възприема като свидетел в този процес, явно има някакви специални знания или е учил в някакво друго висше учебно заведение. Считаю, че искането му за отвод на защитника на подсъдимия Т., първо че не е обосновано, след това не е доказателствено подкрепено, след това е плод на сериозни пропуски в юридическото му образование.

Относно цитирането на някакви свидетелски показания, които не съвпадали с данните, които аз съм отразил в искането за отвод, ще посоча следното:

Видно от материалите по делото, Т. е привлечен като обвиняем с първото действие от прокурор Х., без присъствието на защитник. Прокурор Х. впоследствие го е разпитвал като обвиняем в мое присъствие, това е станало в сградата на СпНС. Именно на тази дата присъстваха вътре на разпит свидетелят К. и свидетелят Б., като присъстваше и прокурор Кънев.

Имате пропускателен режим в Специализирана прокуратура, проверете кои лица на тази дата, на която Вие извършихте разпит във Вашия кабинет са влизали във Вашия кабинет.

Поради което, искането което съм направил пред 10-ти състав на СпНС е с посочени конкретни факти и обстоятелства, които аз съм възприел. Как същите се интерпретират от представителя на тогавашната Специализирана прокуратура – прокурор Х. е отделен въпрос, но това което говори прокурор Х. в днешното заседание не отговаря на истината, а това, че ми приписва и качеството на свидетел по делото, ще оставя на настоящия съдебен състав да прецени дали имам такова качество.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание, като обсъди направеното искане за отвод на представителя на СГП, както и искането за отвеждане на защитника на подсъдимия Д. Т. – адв. Е. М., съдът намира и двете искания за неоснователни.

На първо място, за да бъде отведен представител на прокуратурата се изисква да бъдат изтъкнати не допуснати процесуални нарушения, а основания, които сочат на липса на безпристрастност и предубеденост, т.е. че прокурорът има интерес от решаване на делото, който е извън сферата на държавния интерес

Допускането на процесуални нарушения от прокурора, каквото се сочи от страна на защитниците, е основание за отстраняване на тези процесуални нарушения със средствата и

способите на НПК, което достатъчна и ефективна гаранция на правата на обвиняемите.

В процесния случай е видно, че изтъкнатото процесуално нарушение, а именно внасяне на обвинителния акт преди да бъде окончателно ясна рамката на обвинението с оглед на това, че постановлението за частично прекратяване на наказателното производство не е било придобило стабилитет, е било отстранено по съответния процесуален ред. В този смисъл не е налице накърняване на правата на обвиняемите. Същевременно е видно и че след прекратяване на съдебното производство и връщането на делото от съда в досъдебното производство, наблюдаващият прокурор Х. не е проявил незаконосъобразно упорство и се е съобразил с указанията на съда.

На следващо място, доводите по отношение на извънпроцесуални форми на натиск, които не са протоколирани и за които няма данни по делото, съдът намира, че не биха могли да бъдат основание за отвод на представителя на прокуратурата, дотолкова, доколкото към настоящия момент те са непроверяеми. В хода на съдебното следствие, когато бъде извършено непосредствено събиране на доказателствата и доказателствените средства от съда, дал ход на съдебното следствие, няма процесуална пречка доводите на адв. М. да бъдат проверени чрез събиране на доказателства, включително на контролни доказателства, и тогава би могло да бъде извършена евентуална преценка както за необходимостта да бъдат изключвани доказателствени материали от доказателствената съвкупност, тъй като противното би накърнило справедливостта на процеса, така и за установяване на пристрастност на представителя на прокуратурата.

Същевременно съдът намира, че няма основание за отвеждане и на адв. М., тъй като не е налице несъвместимост с качеството му на защитник. Единствената процесуална възможност на адв. М. да защити правата на своя подзащитен в процесуална ситуация, каквато той твърди, е по начина, по който адв. М. го е направил, а именно – да изложи твърденията, за да могат да бъдат те проверени. След като делото е внесено в съда с обвинителен акт, това означава, че прокуратурата е изразила несъгласие с доводите на адв. М. и ги счита за неверни. Тази преценка не ангажира съда, който е длъжен за да постигне разгръщане на всички принципи на наказателния процес, включително предвидените в чл. 12, чл. 13 и чл. 14 от НПК, което изисква и да извърши непосредствена преценка на тези доводи, тогава, когато това е процесуално възможно - при оценка на доказателствените материали и при постановяване на акта по съществуващото на делото.

Ето защо

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отвод на прокурор Х..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отвеждане на адв. Е. М..

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1. 2.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в разпоредително заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

СНЕМА самоличност на подсъдимите:

Д. В. Т., роден на ***** г. в гр. Своге, българин, български гражданин, с ЕГН:*****, неосъждан, със средно специално образование, женен, баща на едно малолетно дете и едно непълнолетно дете, с постоянен адрес: гр. Нови Искър, ул. „*****

На въпроси на съда с какво се занимава ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Съпругата ми има аптека и аз в момента ѝ помагам. Месечният ми доход е от порядъка на около 3000 лева.

К. А. В., роден на ***** г. в гр. София, българин, български гражданин, с ЕГН:*****, неосъждан, с висше образование, специалност право, женен, баща на две малолетни деца, с настоящ адрес: гр. София, ул. „*****, не работи.

На въпроси на съда как се издържа ПОДСЪДИМИЯТ В.: В момента се обучавам в компютърно програмиране. Помагам на програмист от време на време, което ми е като стаж, а и трупам опит. За това не получавам възнаграждение, а по-скоро идеята е да мога на натрупам стаж за да започна работа. Съпругата ми работи, майка ми помага.

Ц. М. П., роден на ***** г. в гр. Своге, българин, български гражданин, с ЕГН:*****, неосъждан, с висше образование, специалност: Физическо възпитание и спорт, женен, баща на едно непълнолетно дете, работи в Център за обществена подкрепа като педагог, с постоянен: гр. Своге, ул. *****

СЪДЪТ ПРИКАНВА страните да изразят становище по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК, които са предмет на разглеждане в разпоредителното заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, по точка 1 на чл. 248, ал. 1 от НПК становището на Градска прокуратура е, че делото е подсъдно на СГС.

Съгласно разпоредбата на параграф 49 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗСВ, който беше обнародван в бр. 32 от 2022 г., съдебните производства пред СпНС, по които разпоредително заседание не е приключено, се изпращат на съответния съд. В конкретния случай съответен се явява СГС, съобразно правилата на чл. 35, ал. 2 и чл. 36, ал. 1 от НПК.

По точка 2, становището на СГП е, че не са налице основанията предвидени в разпоредбата на чл. 250, ал. 1, както и чл. 251, ал. 1 от НК за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По точка 3, становището на СГП е, че в досъдебната фаза по наказателното производство не е допуснато съществено отстранимо процесуално нарушение, което е довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите. Доколкото по производството няма пострадали лица, безпредметно е да обсъждаме нарушения свързани с нарушаване на техни права. По отношение на обвинените лица е било предявено обвинение; дадена им е била възможност да дадат обяснения, да откажат да дават обяснения; да ангажират защитник; да бъдат извършени съответно процесуално-следствени действия по техни искания.

По точка 4, считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила.

По точка 5, относно разглеждане на делото при закрити врати, считам, че не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, но има основание отделни съдопроизводствени действия да бъдат извършени при разглеждане на делото при закрити врати. Основанията да искам това са свързани с обстоятелството, че свидетели на обвинението са служители на ГДБОП-МВР и ДАНС. Има вероятност при депозиране на техните свидетелски показания да бъдат обсъдени обстоятелства, които съставляват класифицирана информация, съгласно чл. 25 от Закона за защита на класифицираната информация, а именно по Приложение 1, Раздел 2 - информация свързана с външната политика и вътрешната сигурност, т. 9, която сочи като обстоятелства съставляващи държавна тайна, доклади и отчети, информационни бюлетени, статистически и други данни относно оперативната работа на службите за сигурност и службите за обществен ред.

По отношение на последното предложение, аз считам, че е възможно при разпита на тези служители да бъдат оповестени такива данни, с оглед на което мотивирам искането си тези разпити да бъдат проведени при закрити врати.

По отношение на необходимостта от привличане на съдия и съдебен заседател, моля съдът да прецени необходимостта и правя искане в тази насока за привличане на резервен съдебен заседател, с оглед обстоятелството, че по делото имаме да разпитаме 44 свидетели и 9 вещи лица, а досегашното развитие на процеса сочи, че година и половина ние не можем да разгледаме делото в разпоредително заседание и не знаем във времето как ще протече този процес. От тази гледна точка считам за целесъобразно да бъде привлечен резервен съдебен заседател.

По отношение на назначаване на защитници, моля на основание чл. 94, ал. 4 от НПК да назначите резервни защитници на подсъдимите Т. и В.. Считам, че независимо от наличието на упълномощени защитници от изключително значение за разглеждане на делото в разумен срок е необходимостта да бъдат назначени такива резервни защитници и правя искане в тази насока.

По отношение на подсъдимия П. не правя такова искане, доколкото същият е ангажирал трима защитници.

По отношение на останалите обстоятелства по точка 5, нямам искания, няма да ги обсъждам.

По точка 6 на чл. 248, ал. 1 от НПК, считам, че не са налице основания за изменение на взетите мерки за процесуална принуда спрямо подсъдимите П., В. и Т..

По отношение на искане за събиране на нови доказателства, към момента нямаме такива.

Моля, по точка 8, да насрочите съдебно заседание за разглеждане на делото по общия ред и да призовете свидетелите от списъка към обвинителния акт.

АДВ. М.: Уважаема госпожо Председател, с оглед изискванията на чл. 248 от НПК, считам, че с оглед внесения обвинителен акт и изменение на законодателството, настоящото производство е подсъдно на СГС, в частност на настоящия съдебен състав.

След запознаване с материалите по делото, считам че няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По точка 3-та, считам обаче, че са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита, както на подсъдимото лице, така и на неговия защитник, като визирам конкретно тези нарушения, които се съдържат в изготвения и внесен обвинителен акт от представителя на СГС, а преди това представителя от Специализирана прокуратура.

Моят подзащитен е привлечен към наказателна отговорност за извършване на деяние по чл. 321, ал. 3, пр. 2, пр. 4, т. 2, вр. ал. 2 от НК за участие в организирана престъпна група с другите две подсъдими лица. Законът по принцип не изисква, когато е повдигнато обвинение по чл. 321, ал. 3 и следващите от НК да бъде точно посочена престъпната дейност, с която се е занимавала тази престъпна група. В настоящия случай обаче прокурорът е посочил, че тази група е била създадена с цел извършване на престъпления по чл. 301 и чл. 302 от НК. Нито от обстоятелствената част, нито в диспозитива, нито от фактическата обстановка, изложена в този обвинителен акт, не става ясно как моят подзащитен е участвал в тази група, как същият е възприемал указанията, дадени от ръководителя на групата, какви са били неговите функции, каква е неговата дейност в осъществяване на престъпленията по чл. 301 и чл. 302 от НК. Там е посочена една суха материя, която по никакъв начин не е скрепена с наличен доказателствен материал по

делото, не е направено изложение в тази насока как се е извършило това престъпление. От обвинителния акт не става ясно така повдигнатото обвинение с какъв доказателствен материал е скрепено, при каква фактическа обстановка.

Считам това, че е нарушение с оглед изискването и приетите норми в Тълкувателно решение № 2/2002 г. на ВКС, където точно, ясно и конкретно е описано какво трябва да съдържа като минимум, като съдържание и като обем обвинителният акт, за да бъде разбран от страните в производството. Това нарушение може да се отстрани след връщане на делото, когато прокурора посочи и се съобрази с изискванията на закона на това как трябва да изглежда един обвинителен акт.

По тази причина, считам, че това нарушение е допуснато и ще Ви помоля да разпоредите връщането на делото в СГП, където да се изготви валиден обвинителен акт, в който да разберем по какъв начин е извършено престъплението и за какво се обвинява конкретно подзащитният ми, на базата на какви доказателства.

По точка 4-та, считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по особените правила.

По точка 5-та, с оглед направеното изявление на представителя на държавното обвинение, аз считам, че не се налага разглеждането на делото при закрити врати. С оглед изявлението на представителя на СГП, че желае част от съдебните заседания да бъдат проведени при закрити врати с оглед разпити на свидетели, като не беше посочено за кои свидетели става въпрос, че евентуално ще се коментират обстоятелства, които са свързани с държавна тайна, считам, че това искане от страна на представителя на СГП не следва да бъде уважавано. Съдът в своята компетентност и в неговите задължения е, че във всеки един момент е длъжен, когато установи, че предмет на делото и гласните доказателства, които ще се събират в съдебния процес ще бъдат обект на държавната тайна, самият съд да прецени дали това да става и в каква част от разпита, защото може само на конкретни въпроси, които касаят държавна тайна да се отговаря при закрити врати, а в останалата част разпитът да бъде при открити врати.

По тази причина ще Ви помоля да не уважавате искането на държавното обвинение, тъй като няма конкретни обстоятелства, които да сочат, че наистина е наложително към настоящия момент да се решава този въпрос дали делото да се гледа при закрити врати.

Относно искането на държавното обвинение за привличането на резервен съдебен заседател, аз така и не разбрах по каква причина се прави това искане. Обстоятелството, че делото не може да тръгне в съдебната му фаза в рамките на една година не е по вина на съдебен заседател. Има съвсем други причини, но никъде не е поради липса на съдебен заседател и не знам защо съдебният заседател е от такова значение, че да се иска назначаването на допълнителен съдебен заседател. Ако прокурорът е преценил, че съдебните заседатели са на такава преклонна възраст и делото няма да приключи в някакви обозрими срокове и ще се наложи с оглед настъпването на някакви фатални събития със съдебните заседатели да се получи съдебен състав, това ще оставя на преценката на съда.

Във връзка с искането на представителя на държавното обвинение за назначаване на резервни защитници, в частност на моя подзащитен и на подсъдимия В. също считам, че не следва да бъде уважавано, като причини за назначаването на такива резервни защитници могат да бъдат само системното невявяване на упълномощените защитници, системното шиканиране на процеса от страна на упълномощените защитници. Такива данни към настоящия момент, че защитниците са били причина за отлагане на съдебно заседание или за неприключване в някакви обозрими нормални срокове на досъдебната фаза на процеса нямаме и считам, че участието на един резервен защитник по никакъв начин няма да бъде в интерес в правораздаването, тъй като е ноторно известно каква е ролята на резервните или на служебните защитници, само да си получат възнаграждението без някакво тяхно конкретно участие в процеса.

По тази причина, ще Ви помоля да не уважавате искането на СГП и в тази част на разпоредителното заседание.

Относно назначаването на вещи лица, преводач или тълковници, това е изцяло по преценка на съда, като защитата няма такива искания.

По точка 6-та, конкретно взетите мерки за процесуална принуда спрямо моя подзащитен, спрямо същия е налична и действаща мярката за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 5000 лева, която не е отменена към настоящия момент и не е нарушавана. Отделно по производството има налично доказателство, че моят подзащитен има и наложено ограничение по реда на чл.68, ал. 1 от НПК, което е от момента, в който същият е бил ангажиран към наказателна отговорност, а именно преди повече от 2 години.

Ще помоля настоящия съдебен състав при разглеждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК в частта, в която е наложено ограничението по чл. 68, ал. 1 от НПК да бъде отменено спрямо моя подзащитен, тъй като същият в продължение на период от около 2 години е ангажирането му към наказателна отговорност и към настоящия момент има безупречно процесуално поведение. Същият се е явявал, не се е укривал и няма данни, че същият има намерение да се укрива във връзка с воденото срещу него наказателно производство. Така наложеното му ограничение се явява репресивно към настоящия момент, тъй като действа за период повече от 2 години. Към настоящия момент едно от децата на моя подзащитен е във влошено здравословно състояние и в тази насока ще приложим епикриза на Х. Д. Т. – 12 годишен, която е от 19.04.2019 г. с посочено конкретно заболяване. Именно във връзка с това заболяване е наложително детето на моя подзащитен да се лекува в здравно заведение извън територията на Р България. В тази насока са получени документи за приемането и лечението на детето в клиника извън територията на Р България, за което прилагам отново писмени доказателства.

Ще помоля настоящия съдебен състав да отмени ограничението по чл.68, ал. 1 от НПК, тъй като същото си е изиграло своята процесуална роля и към настоящия момент се явява наистина репресивно. Отделно от това същият има мярка за неотклонение, която защитата към настоящия момент счита, че не следва да бъде променяна и няма условия за налагане на по-тежка мярка за неотклонение от „парична гаранция“, като същата се явява

достатъчна основа и гаранция, че подзащитният ми ще има процесуално поведение, какъвто е смисълът на мярката за процесуална принуда.

В тази насока ще помоля настоящият съдебен състав да приеме писмени доказателства – епикриза на Х. Т. и писмо във връзка с лечение в клиника извън територията на Р България.

Относно искането за събиране на нови доказателства, към настоящия момент нямам такива искания.

Относно насрочването на съдебно заседание ще се придържаме към приложението на обвинителния акт и с оглед разпореждането на съда за насрочване на съдебно заседание и разпит на свидетели по него, ще уважим искането на прокуратурата с оглед представения списък за призоваване към приложението на обвинителния акт.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: Присъединявам се към казаното от защитника ми.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам да се приемат писмените материали относими към процесуалния статус на подсъдимия Т..

АДВ. С.: Уважаема госпожо Председател, уважаеми дами съдебни заседатели, след измененията на ЗСВ, влязъл в сила края на месец юли 2022 г., делото очевидно е подсъдно в конкретния случай на СГС.

Считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

По отношение на разпоредбата на т. 3 на чл. 248, ал. 1 от НПК има много основания за връщане на делото на прокуратурата, но нашето желание е делото да се гледа, тъй като основните проблеми свързани с отстранимостта на допуснати процесуални нарушения в хода на ДП са свързани със съдържанието на обвинителния акт. Това, че обвинителният акт е съчинение по картинка, че не е обвързан със събраните по делото доказателства, не са посочени съответните факти и има открити измишльотини в него, е така, но мисля, че несъответствието на съдържанието на обвинителния акт на разпоредбите на НПК и на Тълкувателно решение № 2/2002 г. на ВКС не трябва да води до връщане на делото на прокуратурата да си „оправя кривите краставици“. Още повече, че считам, че това не са неща, които могат да повлияят сериозно на основната фаза на наказателния процес, а именно съдебната. Затова каквото писал прокурорът, писал, толкова си може. Аз лично съм доволен с такъв некадърен обвинителен акт да се явявам в съдебна зала.

Ето защо, не правя искане за връщане на делото за отстраняване на допуснати в хода на ДП отстраними процесуални нарушения.

Считам, че не са налице и направени искания за разглеждане на делото по реда на

особените правила.

Съгласно разпоредбата на т. 5 на чл. 248, ал. 1 от НПК няма никакви данни в ДП да има необходимост делото да се гледа при закрити врата. Ако имаше такива данни защо прокуратурата не го е засекретила още, когато го е водела, а сега хипотетично се говори за някакви държавни тайни, които видите ли щели да се обсъждат в съдебна зала. Ако стигнем до такова обсъждане ще решаваме какво да правим, но сега хипотетично да взимаме решение за засекретяване на теоретично някое може би, някога случило се съдебно заседание, не виждам процесуална възможност.

Не възразявам и предоставям на съда да реши дали да привлече резервен съдебен заседател, но мисля, че не е необходимо.

Що се касае до резервен защитник, по голяма глупост отдавна не бях чувал. Никъде в делото не е видно, че процесуалното поведение на моя подзащитен или моето лично са ставали повод за отлагане на което и да следствено действие или съдебно заседание. Все пак трябва да има някакво основание, за да се такива искания. Ние година и половина не можем да минем на разпоредителното заседание, заради некадърността на написания обвинителен акт, а не за друго, не защото ние не се явяваме или шиканираме процеса. Аз лично това го възприемам като лична професионална обида.

Ето защо, считам, че няма основание за назначаване на служебен или резервен защитник, което само ще усложни бюджета на делото.

Всички говорят български език, затова не трябва преводачи и тълковници.

Що се касае до взетите мерки за процесуална принуда, същите трябва да осигурят безпрепятственото провеждане на съдебния процес. Моят подзащитен бе държан от прокуратурата и Специализирания съд твърде дълго в ареста, след което е с „Парична гаранция“ и вече почти 2 години със „Забрана за напускане пределите на страната“.

Считам, че по отношение на К. В. с оглед на неговото процесуално поведение и с оглед на събраните по делото доказателства, макар и на този ранен стадий, мерките за процесуална принуда - „парична гаранция“ и ограничението за напускане на страната са изиграли своята роля и моля съдът да ги отмени.

Засега не правим искане за събиране на нови доказателства.

Моля да насрочите съдебно заседание за разглеждане на делото и започване на съдебното следствие по списъка, приложен към обвинителния акт.

ПОДСЪДИМИЯТ В.: Поддържам казаното от защитника. Няма да добавям нищо, освен желанието ми наистина това производство да започне по същество.

В залата СЕ ЯВЯВА адв. Н..

АДВ. В.: Уважаема госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че делото е родово и местно подсъдно на настоящия СГС.

Намирам, че не са налице основания за прекратяване и спиране на наказателното производство.

По отношение на допуснати отстраними съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК солидарно поддържам така направеното изявление на колегата адв. М..

Считам, че към момента не са налице никакви основания за разглеждане на делото, макар в конкретни заседания при закрити врата, както и считам, че не са налице основания за назначаване на резервен съдебен заседател и резервни защитници.

По отношение на взетата и продължаваща мярка за неотклонение по отношение на подзащитния ми П., считам, че не са налице основания за нейното изменение.

На този етап няма да правим искания за събиране на доказателства.

Не са налице основания за разглеждане на настоящото производство по реда на глава 27 от НПК.

АДВ. Н.: Госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, делото е подсъдно на СГС по местна и родово подсъдност, съгласно повдигнатото обвинение. Това, че делото бе, както вече колегата С. коментира, в един друг съд, може би беше грешка на законодателя. Това е моето лично мнение за създаването на тази съд.

Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство по смисъла на НПК.

Формално няма допуснато на ДП с внесения обвинителен акт нарушение на процесуалните правила. Обвинителният акт отговаря, макар и само повърхностно на това, че има обстоятелствена част и има диспозитив, за да знаем в какво нашият подзащитен е обвинен и да организираме по някакъв начин, на базата на това нещо – този обвинителен акт, неговата защита. Разбира се имаме сериозни претенции към обстоятелствената част на обвинителния акт, но се надявам, че държавното обвинение ще се опита да каже, че нашият подзащитен е имал нужда от парични средства, но това е тема и въпрос по същество.

Няма необходимост и няма и желание делото да бъде разгледано по реда на особените правила, както изисква точка от НПК.

Дали делото ще се разглежда при закрити врати е в правото на съдебния състав да прецени, ако бъде направено искане за конкретни съдебни заседания, дали е необходимо това. Сега към този момент няма основания, според мен и моите разбирания да се гледа делото при закрити врати с оглед доказателствата, с които сме се запознали на базата на предявяването на материалите от ДП.

Дали следва да бъде привлечен резервен съдия или съдебен заседател, право е на съдия-докладчика, председател на настоящия съдебен състав, да прецени дали това е

необходимо. Виждам, че няма към този момент или поне Вие не сте преценили, че е необходимо да има такъв.

Що се касае до назначаване на защитник, в настоящия случай категорично няма основание да бъде назначен резервен защитник, защото както и колегата С. заяви пред Вас, предполагам и адв отлагане или шиканиране на ДП, още по-малко при опитите за разпоредително заседание пред състав на закрития СпНС.

Няма необходимост от преводач или тълковник.

Спрямо подзащитния ми е взета мярка за неотклонение „подписка“, не намирам основания същата да бъде изменена в по-тежка, тъй като няма и такива данни, които се изискват.

Що се касае до събиране на нови доказателства в хода на съдебното следствие, ако Вие приемете, че следва да се насрочи делото, а не да се върне обвинителния акт, то в хода на съдебното следствие ще правим искания за събиране на доказателства.

Ако приемете, че няма основания за връщане на делото в ДП, то моля да насрочите същото за разглеждане.

ПОДСЪДИМИЯТ П.: Придържам се към казаното от адв. В. и адв. Н.. Няма какво да добавя.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание, като обсъди становищата на страните по въпросите, предмет на разпоредителното заседание, намира следното.

На първо място, съдът намира в духа на еднопосочното становище на страните, че настоящият съд е предметно и териториално компетентен да разгледа делото, тъй като обвинителният акт първоначално е бил внесен в СпНС, който е закрит на основание параграф и член 43 и 67 от ЗИД на ЗСВ, след което на основание параграф 49 делото е изпратено по подсъдност на компетентния съд, който, видно от фактическата и правна рамка на обвинението, е СГС.

На следващо място съдът намира, както сочат и страните, че не са налице основания за прекратяване на наказателното производство и за неговото спиране.

Съдът намира обаче, че са налице съществени отстраними процесуални нарушения, които налагат делото да бъде върнато на прокурора за тяхното отстраняване.

В ДП на подсъдимите, в качеството на обвиняеми, действително са били осигурени процесуалните права и възможности да се запознаят с първоначалната рамка на обвинението; да дадат обяснение, ако желаят; да участват със защитници и да им бъдат предявени материалите по делото.

Обвинителният акт обаче, за да представлява годно основание за инициране на съдебната фаза на наказателния процес, в която се разгръщат основните принципи на наказателния процес, следва да отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК, т.е. да съдържа ясно фактическо описание на твърденията, които подлежат на доказване, така че тези твърдения да бъдат недвусмислено определени или поне да бъдат конкретно определяеми и да не допускат неясноти или двузачно тълкуване.

В процесния случай съдът намира, че обвинителният акт не отговаря на това изискване по отношение на описанието на времето на извършване на твърдяното престъпление по чл. 321 ал. 3 от НК за всеки един от тримата подсъдими.

В диспозитива на обвинителния акт е посочено, че всеки един от тримата подсъдими е участвал в организираната престъпна група от началото на 2017 г. до 25.06.2020 г. Видно е, че началото на периода на действие на организираната престъпна група е изведено общо, като не се изяснява нито в диспозитива, нито в обстоятелствената част на обвинителния акт какво е разбирането на прокурора за времевите рамки на „начало на 2017 г.“ В случая това неизбежно се налага поради изложението в обстоятелствената част на обвинителния акт, което внася неяснота. Първоначално е посочено на стр. 6-та, че в началото на 2017 г. обвиняемият Ц. П. имал нужда от пари, поради което решил да започне да предлага на лица, занимаващи се с разпространение на наркотици, протекция от ръководения от него отдел на ГДБОП. На следващата страница, първи абзац, е въведена фактология, че на неустановена дата, също в началото на 2017 г., в сградата на ГДБОП обвиняемият Ц. П. провел разговор с обвиняемия К. В.. На следващата 8-ма страница, първи абзац, фактологията продължава също със среща на неустановена дата в началото на 2017 г., като във втория абзац е посочено, че няколко дни по-късно, т.е. няколко дни по-късно след неустановената дата в началото на 2017 г., на неустановена дата през пролетта се осъществила срещата между тримата обвиняеми П., В. и Т..

След въведената конкретизация на началото на деянието – след началото на пролетта на 2017 г., което би следвало, ако коректно е използвано понятието според точния му смисъл, да кореспондира на понятието за астрологическа пролет, т.е. след 20 март, в следващия абзац на обвинителния акт прокурорът отново се връща на първоначално употребения израз за началото на 2017 г., като е посочено, че на неустановена дата, в началото на 2017 г., по описания по-горе начин тримата обвиняеми трайно са съгласували волята си да участват в организираната престъпна група. На следващата 9-та страница, в първия абзац по средата, отново е включено твърдение за пролетта на 2017 г.

Липсата на изясняване на разбирането на прокурора за „началото на годината“, използването на различни изрази за един и същи период – „на неуставена дата в началото на годината“ и „няколко дни по-късно през пролетта“, води до неяснота на твърдението за началото на периода, в който се твърди, че е извършено престъплението по чл. 321 НК.

Тази неяснота се изисква да бъде отстранена, като прокурорът недвусмислено конкретизира времевите рамки на действията, положили началото на организираната престъпна група, така че то, началото, да бъде обективно проверяемо. В този смисъл се

изисква от прокурора, без, разбира се, това да налага формиране на изводи въз основа на предположения, да уточни какъв е вложеният от него смисъл в израза „началото на 2017 г.“, като бъде посочено евентуално начало и край на този период и бъде изяснено дали пролетта на 2017 г. се включва в него.

След съобразяване с указанията на съда по отношение на съдържанието на обстоятелствената част на обвинителния акт прокурорът има суверенната преценка да извърши самостоятелна оценка на значението на въведените от него нови обстоятелства и евентуално до промени диспозитива, така че той да бъде съответен на съдържанието на обстоятелствената част.

На следващо място съдът намира, че е налице противоречие, което подлежи на отстраняване и във втория пункт на обвинението на подсъдимия Ц. П. по отношение на второто деяние в продължаваното престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а именно за деянието на 25.06.2020 г.

В диспозитива на обвинителния акт се твърди, че деянието е извършено около 20:00 часа, а в обстоятелствената част на стр. 15-та е посочено, че срещата, на която деянието е било извършено, е проведена около 19:00 ч. В обстоятелствената част при описание на това деяние никъде не е посочен часът 20:00 ч., а функционалната задача на обстоятелствената част е именно да обоснове диспозитива на обвинителния акт, като очертае ясно предмета на доказване. Това означава, че се изисква прокурорът да прецени, отново изхождайки от компетентността си да извърши суверенна преценка на доказателствената съвкупност, кое е времето, което възвежда в обвинението, така че то да бъде недвусмислено ясно на подсъдимия, за да може той да организира ефективно защитата си, включително като опровергава този факт, както и да бъде ясно на съда, за да е категорично изведен предметът на доказване, което би позволило и разгръщане на служебното начало с осигуряване на възможност съдът служебно да събира доказателства за релевантните факти.

Следва да бъде разяснено, че съдът, когато преценява съдържанието на обвинителния акт, не съобразява дали фактическите констатации, изложени в него, съответстват на доказателствената съвкупност, дотолкова, доколкото изобщо не извършва преценка на доказателствения материал. В тази насока доводите на защитата, че в обвинителния акт са изложени предположения или твърдения, които изобщо не намират почва в доказателствения материал, са въпроси, които съдът следва да провери, когато извършва цялостна преценка на доказателствената стойност и достоверността на събраните доказателствени материали при постановяване на акта си по съществото на делото.

Както беше посочено, в разпоредителното заседание задачата на съда е да съобрази единствено дали обвинителният акт представлява такава процесуална рамка, която да позволи провеждане на справедлив процес, а това изисква обвинението да бъде недвусмислено ясно.

След като процесното внесено в съда обвинение не отговаря на този процесуален стандарт, съдът намира, че съдебното производство следва да бъде прекратено и делото да

бъде върнато на прокурора за отстраняване на процесуалните нарушения, а по отношение на останалите процесуални въпроси по чл. 248, ал. 1 НПК съдът не следва да взема отношение понастоящем, дотолкова, доколкото делото следва да бъде върнато в първата фаза на наказателния процес.

По отношение на мерките за неотклонение на подсъдимите, в случай че защитниците правят искания за тяхното изменение, както и за изменение на мярката за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“, компетентен ще бъде съдът при упражняване на съдебния контрол в ДП, а не настоящият съдебен състав.

Мотивиран от изложеното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД №3037/2022 г. по описа на СГС, НО, 29-ти състав.

ИЗПРАЩА делото на СГП за отстраняване на посочените в мотивите на определението отстраними съществени процесуални нарушения.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 7-дневен срок от днес пред Софийски апелативен съд по реда на глава XXII от НПК.

Препис от протокола да се издаде на страните, като на адв. В. да се изпрати по електронния адрес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.15 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____